

Bilag 5.

ULLA LUND CHRISTENSEN
LEKTOR, CIVILINGENIØR

kem. Lab.B

DTH

Den 16. august 1974.

Ved gennemlæsning af forslag til lov om arbejdsmiljø har jeg på enkelte punkter ment, at en lidt andet formulering kunne være ønskelig for at opnå det tilsigtede resultat. Mine ændringsforslag er samlede i nedenstående kommentarer.

Mine personlige forudsætninger for at udtale mig om disse spørgsmål er bl. a. følgende: Ingeniør ved arbejdstilsynet 1947-53, nu lektor ved DTH med tilknytning til faget Industrimedisin. Medlem af DTH's sikkerhedsudvalg. Medlem af Dansk Standardiseringsudvalg for personlige beskyttelsesmidler.

Kommentarer:

ad § 7 stk. 2. En af de bedst kendte be-
stemmelser i den hidtidige lov er § 50 stk. 2,
3. punktum, om retten for alle ansatte til at
henvende sig til arbejdstilsynet. Denne ret
er i lovforslaget tilsyneladende blevet be-
grænset til kun at gælde for medlemmer af
sikkerhedsorganisationen på virksomheden.
Dette kan umiddelbart forekomme at
være tilstrækkeligt, idet alle ansatte kan og
har pligt til at gøre opmærksom på sikker-
heds- og sundhedsproblemer.

Jeg mener imidlertid at det vil være øn-
skeligt, at den hidtidige rettighed bliver
opretholdt og tydeliggjort ved at tages med
i selve ramme-loven, idet man kan forestille
sig, at sikkerhedsrepræsentanter i en økono-
misk nedgangsperiode vil være for tilbage-
holdende med at stille krav til deres virk-
somhed, hvis det aktuelle problem kun om-
fatter et fåtal af ansatte, eller den even-
tuelle sygdomsrisiko er ret svær at vurdere
for lægmand. Denne situation bør loven for-
udse og afhjælpe.

Herudover kan det være en lettelse for
sikkerhedsrepræsentanter i al almindelig-
hed, hvis det ikke er en given ting, at en
klage til arbejdstilsynet må være kommet
fra en sikkerhedsrepræsentant.

Måske har det slet ikke været lovgivernes
mening at udelukke menigmand fra at gøre
anmeldelse til arbejdstilsynet, men § 7 stk. 2
kan i hvert tilfælde meget nemt blive fortol-
ket på den måde.

ad § 11. Det er glædeligt, at der er kom-
met en paragraf, der tilgodeser interesserne
for den arbejdsleder, som efter en arbejds-
givers mening har tilsidesat sine øvrige pligter
på grund af sin indsats indenfor sikkerheds-
arbejdet. Paragraffens ordlyd virker dog
meget ufuldstændig, og arbejdsledernes situ-
ation overfor loven bliver ret vanskelig, når
han på den ene side har en dårlig beskyttelse
mod afskedigelse og på den anden side kan
blive strafferetlig forfulgt, hvis han ikke
opfylder sine forpligtelser overfor arbejds-
miljøloven. Se også *ad § 23.*

Da en stor del af arbejdet med at skabe et
godt arbejdsmiljø hviler på arbejdslederne,
er det meget vigtigt at gennemtænke, om
denne persongruppe får de arbejdsvilkår og
sådanne bemyndigelser, at de kan bære alle
disse forpligtelser.

Kap. 3 Branchesikkerhedsråd.

ad § 14. I virksomhedernes interne sik-
kerhedsorganisation er det af hensyn til den
økonomiske beslutningsproces ønskeligt, at
formanden for sikkerhedsudvalget repræ-
senterer virksomhedsledelsen. Det samme
argument kan ikke gøres gældende for bran-
chesikkerhedsrådene, så her kunne man for
at tilgodese de ansattes interesser lade for-